

Sygn. akt: I C 272/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Nowicka-Midziak
Protokolant:	protokolant Yuliya Kaczor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2016 r. w G.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko Zakładowi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J.

o zwolnienie spod egzekucji

1. zwalnia spod egzekucji prowadzonej przez komornika J. B. działającego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni w sprawie o sygnaturze Km 8217/14 z wniosku wierzyciela Zakład (...) Sp. z o.o. z siedzibą w J. przeciwko dłużnikowi (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. ruchomość opisaną w protokole zajęcia ruchomości z dnia 4 stycznia 2016r. pod pozycją 1 jako telefon (...) numer (...).

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 377 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

3. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt: I C 272/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko Zakładowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J., domagając się zwolnienia spod egzekucji ruchomości opisaną w protokole zajęcia ruchomości z dnia 4 stycznia 2016r. jako I. (...) nr (...), zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. oraz zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 4 stycznia 2016r. Komornik dokonał zajęcia wyżej opisaną ruchomości, która stanowi wyłączną własność powoda, a zatem w wyniku przeprowadzonej egzekucji zostały naruszone prawa powoda. Własność zajętego telefonu potwierdza dołączona do pozwu faktura VAT z dnia 14 maja 2014r. Powód wycenił zajętą ruchomość na kwotę 1.300 zł, co ustalił na podstawie ofert umieszczonych na portalu Allegro.

(pozew k. 2-4)

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał w całości roszczenie powoda i wniósł o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Jak wskazał pozwany z treści informacji zawartych w KRS wynika, że dłużnik (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. i powód równolegle prowadzą działalność gospodarczą pod wręcz bliźniaczą nazwą i tożsamym adresem, co wprowadza w błąd. Zdaniem pozwanego dłużnik wbrew nałożonemu w art. 847 k.p.c. obowiązкови w czasie i w sposób w tym przepisie przewidzianym nie poinformował organu egzekucyjnego o przyczynach zwolnienia i skutkach zajęcia ruchomości. Do dnia złożenia pozwu powód nie wezwał pozwanego do zwolnienia zajętych ruchomości spod egzekucji. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że skoro oba wyżej wskazane podmioty w ramach działalności gospodarczej dzielą ze sobą wspólne pomieszczenia i mają partnerskie stosunki, to powód musiał posiadać wiedzę o wszczętym przeciwko dłużnikowi postępowaniu egzekucyjnym i miał świadomość problemów finansowych swojego współsąda. Wierzyciel natomiast do momentu wytoczenia powództwa nie posiadał wiedzy, iż przedmiotowy telefon należał do powoda. W ocenie pozwanego do złożenia pozwu doprowadziły wyłącznie pasywne działania powoda, który przed wystąpieniem na drogę sądową nie zwrócił się do wierzyciela z wnioskiem o zwolnienie aparatu telefonicznego spod egzekucji. Z uwagi na powyższe, na zasadzie art. 101 k.p.c., pozwany wniósł o zasądzenie od powoda kosztów niniejszego postępowania.

(odpowiedź na pozew k. 42-44)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z wniosku wierzyciela Zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygnaturze Km 8217/14 przeciwko dłużnikowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (KRS: (...)). Protokołem z dnia 4 stycznia 2016r. Komornik dokonał zajęcia ruchomości w postaci telefonu I. (...) nr (...). Pismem z dnia 18 stycznia 2016r. Komornik zawiadomił powoda o dokonany zajęcia. Zawiadomienie zostało powodowi doręczone w dniu 20 stycznia 2016r. Pismem datowanym na dzień 5 stycznia 2016r. powód wezwał Komornika do zwrotu wyżej wskazanej ruchomości.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: protokół zajęcia k. 152 akt komorniczych Km 8217/14, zawiadomienie z dnia 18 stycznia 2016r. o zajęciu ruchomości k. 165 tamże, dowód doręczenia k. 174 tamże, pismo powoda z dnia 5 stycznia 2016r. k. 158 tamże, odpis KRS nr (...) k. 48-51)

Na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 14 maja 2014r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (KRS: (...)) nabył prawo własności przedmiotowej ruchomości.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o fakturę VAT nr (...) k. 8, odpis KRS k. 29-34)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz znajdujących się w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. o sygnaturze KM 8217/14. W ocenie Sądu dowody z dokumentów są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów oraz twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Z uwagi na fakt, iż dłużnik nie złożył oświadczenia, w którym zaprzeczył prawu powoda do własności przedmiotów objętych pozwem, słusznie powód skierował swe roszczenie wyłącznie przeciwko wierzycielowi, dla zachowania prawidłowej legitymacji biernej nie było koniecznym pozwanie również dłużnika (art. 841 § 2 k.p.c.).

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Wskazany miesięczny termin do wytoczenia powództwa ma charakter materialnoprawny, nie podlega więc przywróceniu i podlegał badaniu przez Sąd z urzędu. Sąd doszedł jednak do przekonania, iż termin ten został zachowany, albowiem powód wytoczył powództwo w dniu 28 stycznia 2016 roku, podczas gdy o zajęciu dowiedział się najwcześniej w dniu 5 stycznia 2016r., gdy skierował do Komornika pismo wzywające do zwrotu zajętej ruchomości.

Zważyć należy, iż w odpowiedzi na pozew pozwany uznał w całości powództwo. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu całokształt zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie daje żadnych podstaw do stwierdzenia, że uznanie powództwa przez pozwanego jest niedopuszczalne w świetle przesłanek określonych w przywołanym powyżej przepisie. W tym stanie rzeczy – na mocy art. art. 841 k.p.c. – powództwo podlegało uwzględnieniu w całości i w konsekwencji należało zwolnić spod egzekucji ruchomość opisaną w protokole zajęcia z dnia 4 stycznia 2016r. pod pozycją 1 jako telefon iphone nr (...).

Wobec uznania powództwa przez pozwanego – na mocy art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. – Sąd nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 101 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Strona pozwana wywodziła, że nie dała powodu do wytoczenia niniejszego powództwa, albowiem powód przed wniesieniem pozwu nie wezwał jej do zwolnienia przedmiotowego telefonu spod egzekucji, a pozwana nie posiadała wiedzy, iż ruchomość ta stanowi własność powoda. Jak wskazuje się w judykaturze w rozumieniu przywołanego przepisu art. 101 k.p.c. pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli postępowanie jego i postawa jego wobec roszczenia strony powodowej oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym usprawiedliwiają wniosek, że strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa. Jeżeli postępowanie pozwanego i jego postawa wobec roszczenia strony powodowej, ocenione w ten sposób, nie usprawiedliwiają wniosku, że strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia również bez wytoczenia powództwa, to należy uznać, że pozwany dał powód do wytoczenia powództwa i mimo uznania żądania pozwu przy pierwszej czynności procesowej, art. 101 k.p.c. zastosowany być nie może (por. orzeczenie SN z 13 kwietnia 1961 r., IV CZ 23/61, OSNC 1962, Nr 3, poz. 100). Pogląd ten spotkał się z aprobatą doktryny (por. A. Zieliński, K. Flaga – Gieruszyńska (red.) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, wyd. 8, 2016; W. Siedlecki, Przegląd, 1963, s. 289; E. Wengerek, Przegląd, 1964, s. 47). Dodatkowo wskazać należy, iż pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu prawa materialnego, nie wiedział o pretensji powoda, a z okoliczności wynika, że gdyby był wezwany do zaspokojenia roszczeń, to by je zaspokoił (por. A. Marciniak, K. Piasecki, Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz. Art. 1–366, wyd. 7, 2016).

W ocenie Sądu zostały spełnione wszystkie przesłanki o jakich mowa w art. 101 k.p.c. uzasadniające zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania. Przede wszystkim pozwany w sposób wyraźny, stanowczy i bezwarunkowy uznał powództwo przy pierwszej czynności procesowej tj. w odpowiedzi na pozew. Nadto, przed doręczeniem pozwu pozwany nie miał wiedzy, że przedmiotowy telefon stanowi własność powoda. Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w tym akt komorniczych, wynika bowiem, że przed wniesieniem pozwu powód nie skierował do pozwanego wezwania do zwolnienia wyżej wskazanej ruchomości spod egzekucji, mimo że o zajęciu powód dowiedział się niezwłocznie po dokonaniu tej czynności egzekucyjnej przez Komornika. Już bowiem w dniu następnym, tj. w dniu 5 stycznia 2016r. powód skierował do Komornika wezwanie do zwrotu przedmiotowej ruchomości. Niewątpliwie miesięczny termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji jest wystarczający, by umożliwić osobie trzeciej skierowanie takiego wezwania do wierzyciela. Podkreślić również należy, iż dłużnik i powód mają nie tylko podobne nazwy, lecz także prowadzą działalność gospodarczą pod tym samym adresem (co wynika z załączonych do akt sprawy odpisów z KRS), toteż sam fakt dokonania czynności egzekucyjnych w siedzibie obu spółek nie mógł wzbudzić u pozwanego uzasadnionego podejrzenia, że

sporna ruchomość nie stanowi własności dłużnika, lecz osoby trzeciej. Wreszcie, w świetle zebranego materiału dowodowego, a także zasad doświadczenia życiowego nie budzi wątpliwości Sądu, że gdyby przed wniesieniem pozwu powód wezwał pozwanego do zwolnienia przedmiotowej ruchomości spod egzekucji, to wierzyciel złożyłby stosowny wniosek do Komornika. W ocenie Sądu może świadczyć o tym fakt, że pozwany w niniejszej sprawie nie kwestionował ani prawa własności powoda do wyżej wskazanej rzeczy ani też autentyczności i wiarygodności faktury VAT z dnia 14 maja 2014r. Wobec powyższego należało przyjąć, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia niniejszego powództwa. A skoro tak, to na podstawie art. 101 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, które stanowi opłata za czynności fachowego pełnomocnika pozwanego – adwokata w stawce minimalnej obliczonej od wskazanej przez powoda wartości przedmiotu sporu (360 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).